

HELSINGIN YLIOPISTON TEOLOGISEN TIEDEKUNNAN PYSYVÄISMÄÄRÄYKSET

Vahvistettu Helsingissä 31. päivänä toukokuuta 2011.

I LUKU TEOLOGISEN TIEDEKUNNAN OPETUSTEHTÄVÄ JA TIEDEKUNNASSA SUORITETTAVAT TUTKINNOT JA OPINNOT

1 §

Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan tehtävänä on edistää ja harjoittaa teologista tieteellistä tutkimusta ja antaa siihen perustuvaa ylintä opetusta.

2 §

Teologiset tutkinnot

Tiedekunnassa voidaan suorittaa

1. alempana korkeakoulututkintona teologian kandidaatin tutkinto (180 opintopistettä);
2. ylempänä korkeakoulututkintona teologian maisterin tutkinto (120 opintopistettä);
3. jatkotutkintoina teologian lisensiaatin, teologian tohtorin ja filosofian tohtorin tutkinto;
4. erillisiä opintoja, jotka voivat olla osia edellä mainituista tutkinnoista tai erityisesti tätä varten suunniteltuja ja järjestettyjä opintoja; sekä
5. täydennyskoulutukseen kuuluvia opintoja, jotka voivat olla osia edellä mainituista tutkinnoista tai erityisesti tätä varten suunniteltuja ja järjestettyjä opintoja.

Tutkintojen ja opintojen järjestämisessä ja suorittamisessa noudatetaan, mitä yliopistolaisissa (558/2009), asetuksessa yliopistojen tutkinnoista (794/2004), valtioneuvoston asetuksessa yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (17.12.2009) ja näissä pysyväismääräyksissä säädetään tai määrätään.

Aineenopettajan koulutuksessa noudatetaan lisäksi, mitä asetuksessa opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista (986/1998) ja sen muuttamisesta annetussa asetuksessa (865/2005) sekä Helsingin yliopiston käyttäytymistieteellisen tiedekunnan pysyväismääräyksissä säädetään.

Ennen 1.8.1995 valmistuneilla teologian kandidaateilla on teologian maisterin arvo.

3 §

Tutkintojen tavoitteet

Teologia ei ole yksi oppiaine vaan useiden oppiaineiden ja erilaisten metodien kokonaisuus. Nämä oppiaineet tarjoavat käsittevälineistön ja monipuolisia näkökulmia jokaisen osa alueen ymmärtävään ja kriittiseen tarkasteluun. Teologista tutkintoa suorittavan tulee saada vähintään perusteiden tuntemus seuraavasta neljästä osa-alueesta: 1) Raamattu, 2) kristinuskon historia, 3) kristilliset opit ja käytännöt ja 4) uskonnot, aatteet ja arvot.

Teologian kandidaatin tutkinnon tavoitteena on antaa

1. koulutusohjelmaan kuuluvien oppiaineiden perusteiden tuntemus sekä edellytykset teologisen alan kehityksen seuraamiseen;
2. valmiudet tieteelliseen ajatteluun ja tieteellisiin työskentelytapoihin;
3. edellytykset ylempään korkeakoulututkintoon johtavaan koulutukseen ja jatkuvaan oppimiseen;
4. edellytykset soveltaa hankkimaansa tietoa työelämässä; sekä
5. riittävä viestintä- ja kielitaito.

Teologian maisterin tutkinnon tavoitteena on antaa

1. tutkinnon pääaineen hyvä tuntemus ja koulutusohjelmaan kuuluvien muiden oppiaineiden perusteiden tuntemus;
2. valmiudet tieteellisen tiedon ja tieteellisten menetelmien soveltamiseen;
3. valmiudet toimia työelämässä teologisen alan asiantuntijana ja kehittäjänä;
4. valmiudet tieteelliseen jatkokoulutukseen; sekä
5. hyvä viestintä- ja kielitaito.

Teologisessa tiedekunnassa annettavan jatkokoulutuksen tavoitteena on, että opiskelija

1. perehtyy syvällisesti omaan tutkimusalaansa ja sen yhteiskunnalliseen merkitykseen sekä saavuttaa valmiudet tutkimusalaansa piirissä itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä ja luoda uutta tieteellistä tietoa;
2. perehtyy hyvin oman alansa kehitykseen, perusongelmiin ja tutkimusmenetelmiin; sekä
3. saavuttaa sellaisen yleisen tieteenteorian ja tutkimusalaansa liittyvien muiden tieteenalojen tuntemuksen, joka mahdollistaa niiden kehityksen seuraamisen.

4 §

Koulutusohjelmat ja linjat

Tiedekunnassa on seuraavat teologian kandidaatin ja maisterin tutkintoihin johtavat koulutusohjelmat ja linjat:

- A. Kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelma**
- A1-linja (sisältää evankelisluterilaisen kirkon papin/lehtorin virkaan edellyttämät opinnot)
 - A2-linja (yleinen)

Koulutusohjelman tavoitteena on:

1. antaa valmius toimia teologista asiantuntemusta vaativissa tehtävissä uskonnollisten yhteisöjen, etenkin evankelisluterilaisen kirkon palveluksessa sekä erilaisissa yhteiskunnallisissa tehtävissä;
2. antaa kirkkojärjestyksen 5 luvun 2 §:n tarkoittamat tiedot ja taidot pappissivistykseen kuuluvissa oppiaineissa kirkon virkaan suuntautuille; sekä
3. antaa valmius tieteelliseen jatkokoulutukseen jollakin tiedekunnassa edustettuna olevalla tieteenalalla.

A1-linjan opintojen kokonaissisällössä otetaan huomioon Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispaikokouksen päätökset papiksi/lehtoriksi vihittävältä edellytettävistä opinnoista.

B. Koulun uskonnonopettajan koulutusohjelma

- B1 yhden opetettavan aineen linja
- B2 kahden opetettavan aineen linja (uskonto ja jokin toinen opetettava aine)

Koulutusohjelman tavoitteena on:

1. antaa valmius itsenäiseen toimintaan opettajana ja kasvattajana peruskoulussa, lukiossa ja muissa oppilaitoksissa;
2. antaa opiskelijalle kasvatus- ja opetusprosessia koskevien tieteellisten teorioiden ja niiden käytännöllisten sovellutusten alalta sellaiset tiedot ja taidot, että hän kykenee opettajana toimiessaan edistämään ihmisen persoonallisuuden kehitystä ja koulukasvatukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamista; sekä
3. antaa valmius tieteelliseen jatkokoulutukseen jollakin tiedekunnassa edustettuna olevalla tieteenalalla.

C. Maisteriohjelmat

Tiedekunnassa voi olla lisäksi maisteriohjelmiä, joiden perustamisesta, erikoistumisalasta, tavoitteista ja rakenteesta sekä lakkauttamisesta päättää tiedekuntaneuvosto.

5 §

Opiskelijoiden valinta tiedekuntaan, koulutusohjelmiin ja linjoille

Hallitus päättää tiedekuntaneuvoston tekemän esityksen perusteella niiden tiedekuntaan otettavien opiskelijoiden määrästä, jotka tulevat suorittamaan kandidaatin ja maisterin tutkintoa, sekä pelkkää maisterin tutkintoa. Tiedekuntaneuvosto päättää valintaperusteista rehtorin vahvistamien yleisten linjausten mukaan. Jatkotutkinnon suoritusoikeuden myöntämisestä päättää tiedekunnan tutkimustoimikunta.

Kandidaatin tutkintoa suorittamaan valitut opiskelijat aloittavat opintonsa kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelmassa. Opiskelijan tulee toisen opintovuoden syyslukukauden alussa ilmoittaa, mille opintolinjalle hän ensisijaisesti suuntautuu. Koulun uskonnonopettajan koulutusohjelmaan opiskelijat valitaan siten kuin siitä on erikseen määrätty.

Pelkkää maisterin tutkinnon suoritusoikeutta anoneet opiskelijat valitaan kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelmaan A2-linjalle. Pelkkää maisterin tutkintoa suorittava opiskelija voi siirtyä A1-linjalle dekaanin päätöksellä. Edellytyksenä on, että hänellä on toinen ylempi korkeakoulututkinto sekä tutkinnon suoritusoikeuden yhteydessä määrätty täydentävät opinnot suoritettuina. Lisäksi tiedekunnassa voi olla erillisiä maisteriohjelmiä, joihin on erillinen valinta ja joissa mahdollisuutta linjavaihtoon ei ole.

Opiskelija voi anoa tiedekunnalta oikeutta vaihtaa koulutusohjelmaa ja linjaa. Kandidaatin tutkintoa suorittava voi kuitenkin A-koulutusohjelman sisällä vaihtaa linjaa vapaasti. B-koulutusohjelmaan hyväksytty opiskelija voi siirtyä B2-linjalle dekaanin päätöksellä. Edellytyksenä on, että opiskelijalla on toisen opetettavan aineen opinto-oikeus. Opiskelija voi vaihtaa koulutusohjelmaa ja linjaa myös kandidaatin tutkinnon suoritettuaan, mutta se edellyttää, että opiskelija täydentää opintojaan niin, että linjakohtaiset vaatimukset tutkintojen kokonaisuudessa täyttyvät.

6 §

Perustutkintoihin sisältyvät kieli- ja viestintäopinnot

Asetuksessa yliopistojen tutkinnoista (794/2004) todetaan, että alempaan korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen tulee antaa opiskelijalle riittävä viestintä- ja kielitaito ja että ylempään korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen on annettava hyvä viestintä- ja kielitaito.

Äidinkieli

Opinnoissaan opiskelijan tulee saavuttaa sellainen äidinkielen taito, että hän hallitsee opiskelun ja ammatin edellyttämän äidinkielen suullisen ja kirjallisen käytön.

Toisen kotimaisen kielen opinnot

Toisen kotimaisen kielen opinnoissa opiskelijan tulee saavuttaa sellainen taito, joka julkisyhteisöjen henkilöstöltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain (424/2003) mukaan vaaditaan valtion henkilöstöltä kaksikielisessä viranomaisessa ja joka opiskelun, oman alan seuraamisen ja ammatillisen kehityksen kannalta on tarpeellinen. Toisen kotimaisen kielen opintojen laajuus on vähintään 4 opintopistettä.

Toisen kotimaisen kielen kokeiden toimeenpanemisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamisesta annetussa asetuksessa (481/2003) on säädetty.

Vieraan kielen opinnot

Vieraan kielen opinnoissa opiskelijan tulee saavuttaa opiskelun, oman alan kehityksen seuraamisen ja kansainvälisessä ympäristössä toimimisen kannalta tarpeellinen vieraan kielen kirjallinen ja suullinen taito.

Opiskelijan tulee osoittaa nämä taidot joko englannissa, espanjassa, ranskassa, saksassa, venäjässä tai italiassa. Opiskelija voi perustellusta syystä ja dekaanin luvalla osoittaa vieraan kielen taidot myös jossakin muussa vieraassa kielessä.

Vieraan kielen opintojen laajuus on vähintään 3 opintopistettä. Opiskelijan tulee suorittaa opintojensa aikana vähintään 2 opintopisteen laajuinen vieraskielinen opetusosio, pääsääntöisesti luentosarja, jonka hän voi sisällyttää aine- tai syventäviin opintoihin. Osio voi sisältyä tutkintoon tai muihin suoritettuihin yliopisto-opintoihin.

Muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä koulusivistyksensä saaneet opiskelijat sekä ulkomailla kouluopintonsa suorittaneet.

Muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä koulusivistyksensä saaneen opiskelijan sekä ulkomailla kouluopintonsa suorittaneen opiskelijan on suoritettava kieliopinnot vähintään kahdessa opiskelijalle vieraassa kielessä (yhteensä 10 op).

Vapautus kielitaitovaatimuksista

Tiedekunta voi erityisestä syystä vapauttaa opiskelijan toisen kotimaisen kielen tai vieraan kielen kielitaitovaatimuksista kokonaan tai osittain.

Tieto- ja viestintätekniikan opinnot

Helsingin yliopiston konsistorin päätöksen mukaisesti teologian kandidaatin ja maisterin tutkinnot sisältävät yhteensä vähintään 5 opintopistettä tieto- ja viestintätekniikan opintoja.

II LUKU

TEOLOGIAN KANDIDAATIN TUTKINTO

7 §

Kandidaatin tutkintoa varten opiskelijan on suoritettava koulutusohjelmaan kuuluvat yleis- ja kieliopinnot, klassisten kielten opinnot, perus- ja aineopinnot, sekä tehtävä kandidaatin tutkinnon pääaineessa kandidaatintutkielma ja kirjoitettava kypsyysnäyte. Opiskelijan on suoritettava myös A-koulutusohjelmassa soveltavat opinnot, B-koulutusohjelmassa opettajan pedagogiset opinnot, ja B2-linjalla toisen opetettavan aineen opinnot.

Yleis- ja kieliopinnot

Yleis- ja kieliopinnot ovat luonteeltaan yleissivistäviä, muita opintoja tukevia opintoja.

Yleis- ja kieliopinnot sisältävät:

- filosofian, etiikan ja psykiatrian opintoja
- viestinnän, tieto- ja viestintätekniikan sekä vuorovaikutustaitojen opintoja
- toisen kotimaisen kielen ja yhden vieraan kielen opintoja
- henkilökohtaisen opintosuunnitelman (HOPS) tekemistä

Yleis- ja kieliopintojen laajuus on vähintään 25 opintopistettä.

Klassisten kielten opinnot

Kandidaatin tutkintoon vaaditaan vähintään 10 opintopisteen opinnot yhdessä klassisessa kielessä (kreikka, heprea, latina). A1-linjalla vaaditaan kuitenkin yhteensä 30 opintopisteen laajuiset opinnot kolmessa eri kielessä.

Perus- ja aineopinnot

Perus- ja aineopinnoissa keskitytään teologisten oppiaineiden ja tieteellisen tutkimuksen perusteisiin sekä alan kehityksen seuraamiseen.

Perusopintojen laajuus on vähintään 60 opintopistettä.

Kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelman A1-linjalla teologian kandidaatin tutkinnon teologisten perus- ja aineopintojen laajuus on vähintään 110 opintopistettä, A2-linjalla vähintään 90 opintopistettä.

Uskonnonopettajan koulutusohjelmassa kandidaatin tutkintoon sisältyy teologisia perus- ja aineopintoja vähintään 95 opintopistettä (yhden opetettavan aineen linja) tai vähintään 75 opintopistettä (kahden opetettavan aineen linja).

Kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelman A1-linjalla opiskeleva suorittaa teologian kandidaatin tutkintoon vaadittavia pakollisia aineopintoja pääaineessaan ja vähintään

kahdelle muulle osastolle tai uskontotieteen oppiaineeseen. A2-linjalla opiskeleva ja uskonnonopettajan koulutusohjelmassa yhden opetettavan aineen eli B1-linjalla opiskeleva suorittavat teologian kandidaatin tutkintoon vaadittavia pakollisia aineopintoja ainakin pääaineessaan. Kahden opetettavan aineen eli B2-linjalla opiskeleva suorittaa pakolliset aineopinnot ainoastaan pääaineessaan.

Pääaine

Opiskelija valitsee kandidaatin tutkintonsa pääaineeksi jonkun seuraavista: eksegetiikka, kirkkohistoria, systemaattinen teologia, uskontotiede tai käytännöllinen teologia.

Kandidaatintutkielma ja kypsyysnäyte

Teologian kandidaatin tutkintoon vaadittava kandidaatintutkielma on tutkinnon pääaineen aineopinnoissa tehty 6 opintopisteen laajuinen kirjallinen työ. Kandidaatintutkielman tavoitteena on, että opiskelija perehtyy johonkin erityisteemaan ja tuottaa tutkielman osoittaen tieteellisen tekstin tuottamisen perussääntöjen tuntemista ja kykyä soveltaa niitä. Opiskelija voi proseminaarin vastuupettajan luvalla kirjoittaa tutkielmansa muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä.

Teologian kandidaatin tutkintoa varten opiskelijan on suoritettava tutkielman aihepiiriin liittyvä kirjallinen kypsyysnäyte, joka osoittaa perehtyneisyyttä opinnäytteen alaan ja suomen tai ruotsin kielen taitoa. Kun opiskelijalta ei vaadita asetuksessa edellytettyä kotimaisten kielten taitoa, dekaani päättää kypsyysnäytteen kielestä. Ennen kypsyysnäytteen antamista opiskelijalla tulee olla suoritettuna yleis- ja kieliopintoihin sisältyvät äidinkielen viestintäopinnot. Kypsyysnäytteen hyväksymisestä päättää tiedekunnan dekaani kandidaatintutkielman tarkastajan ja äidinkielen tarkastajan puoltavien lausuntojen perusteella.

Soveltavat opinnot

Ammatillisia valmiuksia antavien soveltavien opintojen tavoitteena on perehdyttää opiskelija A-koulutusohjelman tehtäväkenttään ja kehittää opiskelijan valmiuksia soveltaa ja käyttää tieteellistä tietoa ammatillisissa tehtävissä. Soveltavien opintojen laajuus on kandidaatin tutkinnossa vähintään 5 opintopistettä.

Opettajan pedagogiset opinnot ja toinen opetettava aine

B-koulutusohjelmassa kandidaatin tutkintoon sisältyvät 25 opintopisteen laajuiset opettajan pedagogiset opinnot ja kahden opetettavan aineen linjalla lisäksi 45 opintopisteen laajuiset toisen opetettavan aineen opinnot.

Vapaavalintaiset opinnot

Teologian kandidaatin tutkintoon sisältyvät vapaavalintaiset opinnot voivat olla

- teologisen tiedekunnan aine-, soveltavia tai klassisten kielten opintoja,
- sivuaineopintoja toisesta tiedekunnasta tai tiede- tai taidekorkeakoulusta tai
- muita opintoja.

Kandidaatin tutkintoon voi sisältyä A1-linjalla enintään 10 opintopisteen ja A2-linjalla enintään 50 opintopisteen laajuiset oppiaineen tai oppiaineeseen rinnastettavat opinnot toisesta tiedekunnasta tai tiede- tai taidekorkeakoulusta.

Kandidaatin tutkintoon voi sisältyä B1-linjalla enintään 25 opintopisteen laajuiset oppiaineen tai oppiaineeseen rinnastettavat opinnot toisesta tiedekunnasta tai tiede- tai taidekorkeakoulusta.

Toisessa tiedekunnassa tai korkeakoulussa suoritettujen sivuaineiden tulee muodostaa selkeä kokonaisuus, jonka opinnoista vastaava laitos, tiedekunta tai korkeakoulu vahvistaa. A2-linjalla sivuaineita voi olla korkeintaan kaksi, joista toisen tulee olla vähintään 25 opintopisteen laajuinen. Mikäli sivuainekokonaisuuksia on vain yksi, tulee sen olla vähintään 25 opintopisteen laajuinen. B1-linjalla sivuaineita voi olla yksi.

Muita opintoja voi sisältyä tutkintoon korkeintaan 5 opintopistettä.

III LUKU TEOLOGIAN MAISTERIN TUTKINTO

8 §

Tutkintoa varten opiskelijan on suoritettava koulutusohjelmaan kuuluvat pääaineen syventävät opinnot (A1- ja B1-linjoilla 40 opintopistettä ja A2- ja B2-linjoilla 30 opintopistettä), A-koulutusohjelmassa soveltavat opinnot, B-koulutusohjelmassa opettajan pedagogiset opinnot sekä B2-linjalla toisen opetettavan aineen opinnot. Lisäksi opiskelijan on suoritettava vapaavalintaiset opinnot sekä tehtävä pro gradu -tutkielma ja kirjoitettava siihen liittyvä kypsyysnäyte. Maisteriohjelmien rakenteesta päätetään erikseen tiedekuntaneuvoston päätöksellä.

Pääaine

Opiskelijan tulee valita pääaineekseen joku seuraavista tiedekunnan oppiaineista: Vanhan testamentin eksegetiikka, Uuden testamentin eksegetiikka, yleinen kirkkohistoria, Suomen ja Skandinavian kirkkohistoria, dogmatiikka, ekumeniikka, uskonnonfilosofia, teologinen etiikka ja sosiaalietiikka, uskontotiede, käytännöllinen teologia, kirkkososiologia tai uskonnonpedagogiikka.

Maisterin tutkinnon pääaine voi edellyttää pääaineopiskelijaltaan A1- ja A2-linjoilla enintään 10 opintopistettä ja B1-linjalla enintään 5 opintopistettä pääaineosaston tai uskontotieteen oppiaineessa aineopintoja maisterin tutkinnon vapaavalintaisissa opinnoissa, elleivät ne sisälly opiskelijan kandidaatin tutkintoon.

Syventävät opinnot

Syventäviä opintoja ovat opiskelijan maisterin tutkintonsa pääaineeksi valitseman teologisen oppiaineen opinnot laajuudeltaan A1- ja B1-linjoilla 40 opintopistettä ja A2- ja B2-linjoilla 30 opintopistettä sekä pro gradu -tutkielma laajuudeltaan 40 opintopistettä.

Syventävien opintojen tavoitteena on opiskelijan pääaineekseen valitseman oppiaineen hyvän tuntemuksen ohella saavuttaa tieteellisten menetelmien hallinta ja valmius soveltaa tieteellistä tietoa.

Pro gradu -tutkielma ja kypsyysnäyte

Teologian maisterin tutkintoon vaadittavan pro gradu -tutkielman tulee osoittaa perehtyneisyyttä tieteelliseen ajatteluun, tarvittavien tutkimusmenetelmien hallintaa, tutkielman aihepiiriin tuntemusta sekä kykyä tieteelliseen viestintään. Opiskelija voi pääaineen professorin luvalla kirjoittaa pro gradu -tutkielmansa muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä.

Teologian maisterin tutkintoa varten opiskelijan on suoritettava tutkielman aihepiiriin liittyvä kirjallinen kypsyysnäyte, jonka tulee osoittaa perehtyneisyyttä opinnäytteen alaan sekä suomen tai ruotsin kielen taitoa. Opiskelijan ei tarvitse osoittaa suomen tai ruotsin kielen taitoa samalla kielellä suoritettavaa maisterin tutkintoa varten annettavassa kypsyysnäytteessä, jos hän on osoittanut kielitaitonsa alemmaa korkeakoulututkintoa varten antamassaan kypsyysnäytteessä. Tässäkin tapauksessa opiskelijan on kirjoitettava kypsyysnäyte, jossa hän osoittaa perehtyneisyytensä opinnäytteen alaan. Kun opiskelijalta ei vaadita asetuksessa edellytettyä kotimaisten kielten taitoa, dekaani päättää kypsyysnäytteen kielestä. Kypsyysnäytteen hyväksymisestä tai hylkäämisestä päättää tiedekunta.

Soveltavat opinnot

Ammatillisia valmiuksia antavien soveltavien opintojen tavoitteena on perehdyttää opiskelija koulutusohjelman tehtäväkenttään ja kehittää opiskelijan valmiuksia soveltaa ja käyttää tieteellistä tietoa ammatillisissa tehtävissä. Opintoihin sisältyy harjoittelua. Soveltavien opintojen laajuus on A-koulutusohjelman mukaisessa maisterin tutkinnossa vähintään 15 opintopistettä.

Kansainvälisen opiskelijan teologian maisterin tutkintorakenteeseen (A2-linja) voidaan sisällyttää soveltavia opintoja, kuitenkin enintään 10 opintopistettä.

Opettajan pedagogiset opinnot ja toinen opetettava aine

B-koulutusohjelmassa maisterin tutkintoon sisältyvät 35 opintopisteen laajuiset opettajan pedagogiset opinnot ja kahden opetettavan aineen linjalla lisäksi 15 opintopisteen laajuiset toisen opetettavan aineen opinnot.

Vapaavalintaiset opinnot

Teologian maisterin tutkintoon sisältyvät vapaavalintaiset opinnot voivat olla

- teologisen tiedekunnan aine-, syventäviä tai soveltavia opintoja tai
- sivuaineopintoja toisesta tiedekunnasta tai tiede- tai taidekorkeakoulusta.

Kansainvälisen opiskelijan teologian maisterin tutkinnon vapaavalintaiset opinnot

- sisältävät aine- tai syventäviä opintoja vähintään 15 op
- voivat sisältää soveltavia opintoja, kuitenkin enintään 10 op
- voivat sisältää yhden sivuainekokonaisuuden 1 x 25 op
- voivat sisältää suomen tai ruotsin kielen opintoja yhteensä enintään 25 op

Teologian maisterin tutkintoon voi A1-linjalla sisältyä vapaavalintaisia opintoja enintään 25 opintopistettä, A2-linjalla 35 opintopistettä ja B1-linjalla enintään 5 opintopistettä.

Vapaavalintaisia soveltavia opintoja voi olla kandidaatin ja maisterin tutkinnoissa yhteensä korkeintaan 15 opintopistettä.

Toisessa tiedekunnassa tai korkeakoulussa suoritettuna sivuaineen tulee muodostaa selkeä kokonaisuus, jonka opinnoista vastaava laitos, tiedekunta tai korkeakoulu vahvistaa. Maisterin tutkinnossa sivuaineita voi olla korkeintaan yksi.

IV LUKU AINEENOPETTAJAN KOULUTUS

9 §

Koulun uskonnonopettajan koulutusohjelmassa suoritettuna kandidaatin ja maisterin tutkinnot antavat yhdessä kelpoisuuden opettaa uskontoa (yhden opetettavan aineen linja) tai uskontoa ja toista opetettavaa ainetta (kahden opetettavan aineen linja). Opetettavalla aineella tarkoitetaan peruskoulun, lukion tai muun oppilaitoksen opetukseen kuuluvaa ainetta. Opetettavan aineen opintoja vaaditaan uskonnossa vähintään 120 opintopistettä sekä sivuaineessa vähintään 60 opintopistettä. Toinen opetettava aine voi olla mikä tahansa peruskoulun ja lukion tai muun oppilaitoksen opetettava aine, josta voi suorittaa opetusharjoittelun ja ainedidaktiikan opinnot.

Aineenopettajien koulutukseen sisältyy 60 opintopistettä opettajan pedagogisia opintoja, jotka koostuvat kasvatustieteellisistä opinnoista sekä opetusharjoittelusta ja siihen liittyvistä ainedidaktiikan opinnoista siten kuin asetuksessa yliopistojen tutkinnoista (794/2004), harjoittelukouluasetuksessa (336/1985) ja Helsingin yliopiston käyttäytymistieteellisen tiedekunnan pysyväismääräyksissä määrätään.

Opetusharjoittelun aloittamisen edellytyksenä on, että opiskelija on suorittanut vähintään 60 opintopistettä teologisia perusopintoja. Soveltavan ja syventävän opetusharjoittelun edellytyksenä on perus- ja aineopinnot suorittaminen. Toisen opetettavan aineen kohdalla noudatetaan kyseisen aineryhmän määräyksiä.

Niillä opiskelijoilla, joilla uskonto on toisena opetettavana aineena, perusharjoittelun aloittamisen edellytyksenä ovat joko yleisen teologian perus- ja aineopinnot (60 opintopistettä) tai teologisen tiedekunnan perusopinnot (60 opintopistettä). Soveltavan ja syventävän opetusharjoittelun aloittamisen edellytyksenä ovat yleisen teologian perus- ja aineopinnot (60 opintopistettä) tai teologisen tiedekunnan perusopinnot ja aineopintojakso, joka sisältää proseminarin (70 opintopistettä).

Aineenopettajan koulutukseen sisältyvät opettajan pedagogiset opinnot voidaan järjestää ruotsinkielisen koulutuksen osalta Helsingin yliopiston ja Åbo Akademin yhteistyönä siten, kuin asiasta on sovittu.

V LUKU JATKOTUTKINNOT

10 §

Jatkokoulutuskelpoisuus

Tieteellisen jatkokoulutuksen pohjana on ylempi korkeakoulututkinto tai muu vastaavantasoinen koulutus. Jatkokoulutukseen ottaminen edellyttää, että tiedekunta toteaa suoritettuna tutkinnon tai koulutuksen antavan riittävät valmiudet tieteelliseen jatkokoulutukseen.

Teologian lisensiaatin ja teologian tohtorin tutkintoa suorittamaan voidaan ottaa henkilö, joka on suorittanut teologian maisterin tutkinnon Helsingin yliopistossa, Itä-Suomen yliopistossa tai Åbo Akademiassa tai joka on suorittanut teologian maisterin tutkintoa vastaavan ulkomaisen tutkinnon.

Tiedekunnassa voi suorittaa filosofian tohtorin tutkinnon siten kuin yliopistojen tutkinnoista annetussa asetuksessa on erikseen säädetty ja Helsingin yliopiston filosofian tohtorin tutkinnon johtosäännössä määrätään.

Jatko-opiskelijaksi hakevan henkilön tulee tehdä tiedekunnan ohjeiden mukainen opinto- ja tutkimussuunnitelma, joka arvioidaan pääaineosastolla. Tiedekunnan tutkimustoimikunta päättää jatko-opiskelijaksi valinnasta osastojen¹ lausuntojen perusteella.

Jatko-opintokelpoisuuden saavuttamiseksi hakijalla tulee olla suoritettuna vähintään 30 opintopisteen syventävät opinnot sekä 20 tai 40 opintopisteen tutkielma jatkotutkinnon pääaineeksi valitussa oppiaineessa tai pääaineen professorin harkinnan sekä osaston hyväksymien soveltamisohjeiden mukaan vaihtoehtoisesti myös muussa saman osaston oppiaineessa.

Jatko-opintokelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että hakija on saavuttanut maisterin tutkinnon syventävien opintojen tutkielmasta vähintään arvosanan magna cum laude approbatur. Mikäli arvosana on tätä alempi, hakijan on laadittava noin 30-sivuinen **itsenäinen** lisätutkielma jatko-opintokelpoisuuden osoittamiseksi. **Tutkielma palautetaan tiedesihteerille ja sen** tarkastavat jatkotutkinnon pääaineen professori ja pääaineosaston toinen professori tai dosentti. **Lisätutkielma vastaa laadultaan magna cum laude approbaturin tasoista pro gradu-tutkielmaa.** Ulkomailla suoritettuun tutkintoon sisältyvän tutkielman tason arvioi tiedekunnan tutkimustoimikunta, joka voi konsultoida asiassa haettavan pääaineen professoria.

Mikäli jatko-opintokelpoisuuteen edellytettävät pääaineen syventävät opinnot tutkielmineen eivät sisälly maisterin tutkintoon, hakijan on suoritettava täydentäviä opintoja tiedekunnan erikseen määräämällä tavalla.

Filosofian tohtorin tutkinnonsuoritusoikeutta hakevalla henkilöllä tulee olla suoritettuna jatkotutkinnon pääaineosaston perusopinnot ja aineopintoja (yhteensä vähintään 10 opintoviikkoa tai 22 opintopistettä) sekä 30 opintopistettä teologian maisterin tutkinnon A2- ja B2-linjojen mukaisia syventäviä opintoja ja 20 opintopisteen tutkielma jatkotutkinnon pääaineeksi valitussa oppiaineessa. Jos jatkotutkinnon pääaine on Vanhan testamentin eksegetiikka, aineopintojen sijasta opiskelijalla tulee olla 10 opintopistettä heprean opintoja. Vastaavasti jos jatkotutkinnon pääaine on Uuden testamentin eksegetiikka, aineopintojen sijasta opiskelijalla tulee olla 10 opintopistettä kreikan opintoja. Jos hakijan perustutkinnon pääaine on jokin teologisen pääaineen lähitiede, täydentävien opintojen määrää voidaan vähentää oppiaineen professorin esityksestä.

11 § Opintojen sisältö

Jatko-opiskelijan tulee valita pääaineekseen joku seuraavista tiedekunnan oppiaineista: Vanhan testamentin eksegetiikka, Uuden testamentin eksegetiikka, yleinen kirkkohistoria, Suomen ja Skandinavian kirkkohistoria, dogmatiikka, ekumeniikka, uskonnonfilosofia, teologinen etiikka ja sosiaalietiikka, uskontotiede, käytännöllinen teologia, kirkkososiologia tai uskonnonpedagogiikka.

¹ Pysyväismääräysten luvussa V ”osastolla” ja ”pääaineosastolla” tarkoitetaan teologisen tiedekunnan osastoja ja uskontotieteen oppiainetta.

Teologian lisensiaatin, teologian tohtorin ja filosofian tohtorin koulutukseen sisältyy 60 opintopistettä jatko-opintoja, jotka koostuvat jatkotutkinnon pääaineen opinnoista ja muista opinnoista. Muita opintoja tulee olla vähintään 20 opintopistettä. Ne voidaan suorittaa toisessa teologisessa oppiaineessa ja / tai muussa oppiaineessa toisessa tiedekunnassa tai yliopistossa. Muiden opintojen tulee koostua vähintään viiden opintopisteen opintosuorituksista tai kokonaisuuksista. Jatko-opintojen sisältö sovitaan opiskelijakohtaisesti siten, että se tukee väitöskirjatyötä.

Jatko-opintoihin sisältyy myös tieteenfilosofiaa, tutkimusetiikkaa ja kansainvälistä tieteellistä toimintaa sekä yleisiä asiantuntijuuteen valmentavia osuuksia (nk. siirrettäviä taitoja), joiden opiskelu integroidaan joko tutkimustyöhön tai 60 opintopisteen jatko-opintoihin. Tällöin niiden työmäärää ei pisteytetä erikseen. Vähintään viiden opintopisteen laajuiset opintosuoritukset voidaan myös sisällyttää 60 opintopisteen jatko-opintoihin, jolloin niiden opintopisteet rekisteröidään. Jatko-opintoihin sisältyvistä asiantuntijuuteen valmentavista opinnoista sovitaan jatko-opiskelijan opintosuunnitelman yhteydessä.

Jatko-opiskelija osallistuu aktiivisesti pääaineen opintoihin sisältyvään jatkokoulutukseen osastojen ohjeiden mukaisesti.

12 §

Teologian lisensiaatin tutkinto

Lisensiaatintutkimus

Lisensiaatin tutkinnon suorittamiseksi jatko-opiskelijan on 11 §:ssä mainittujen opintojen lisäksi laadittava lisensiaatintutkimus, jossa opiskelija osoittaa hyvää perehtyneisyyttä tutkimusalaansa sekä valmiutta itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä.

Teologisessa tiedekunnassa lisensiaatintutkimukseksi voidaan hyväksyä vähintään kolme refereejulkaisuissa julkaistua tai niihin julkaistaviksi hyväksyttyä artikkelia sekä niistä laadittu yhteenveto. Yhteenvedossa on esitettävä ja perusteltava lisensiaatintutkimuksen tieteellinen ongelma ja tutkimuksen tavoitteet sekä eriteltävä ja arvioitava tutkimuksessa käytettyjä menetelmiä ja aineistoja sekä saatuja tutkimustuloksia. Mikäli artikkelit ovat yhteisjulkaisuja, lisensiaatintutkimuksen tekijän tulee olla kaikissa niissä ensimmäisenä kirjoittajana. Yhteisjulkaisuja työn ohjaajan kanssa ei suositella. Mikäli lisensiaatintutkimukseen kuitenkin sisältyy yhteisjulkaisu ohjaajan kanssa, ohjaaja ei voi toimia työn tarkastajana.

Lisensiaatintutkimuksen tarkastaminen

Lisensiaatintutkimus jätetään tiedekuntaan kahtena kappaleena. Jos artikkeleista koostuvaan lisensiaatintutkimukseen sisältyy yhteisjulkaisuja, tekijän on tehtävä kirjallinen selvitys osuudestaan yhteisjulkaisuissa samalla, kun hän jättää tutkimuksensa tarkastettavaksi. Selvityksen tulee olla yhteisartikkelien muiden kirjoittajien allekirjoituksellaan hyväksymä. Tarkastukseen jätettävän lisensiaatintutkimuksen suosituslaajuus on 120–200 liuskaa (liitteet pois lukien) käsikirjoitusta, joka noudattaa teologisen tiedekunnan opinnäytteille määrittelemiä teknisiä asetuksia. Myös artikkeleista koostuvan lisensiaatintutkimuksen (artikkelit ja yhteenveto yhdessä) suosituslaajuus on 120–200 liuskaa (liitteet pois lukien) käsikirjoitusta, joka noudattaa teologisen tiedekunnan opinnäytteille määrittelemiä teknisiä asetuksia.

Tiedekuntaneuvosto määrää liseniaatintutkimukselle vähintään kaksi tarkastajaa, joiden tulee olla tohtoreita.

Liseniaatintutkimuksen hyväksyminen ja arvostelu

Liseniaatintutkimuksen tarkastajien tulee kahden kuukauden kuluessa tehtävän saamisesta yhdessä tai erikseen antaa perusteltu kirjallinen arvostelulausunto. Tutkimuksen hyväksymisestä ja hylkäämisestä päättää tiedekuntaneuvosto. Ennen tutkimuksen arvostelua tekijälle on varattava tilaisuus vastineen antamiseen tarkastajan lausunnosta. Opiskelija voi ennen arvostelua pyytää kirjallisesti, että liseniaatintutkimuksen arvostelu keskeytetään. Tällöin arvostelumenettely raukeaa.

Hyväksytty liseniaatintutkimus arvostellaan käyttämällä arvosanoja: approbatur, lubenter approbatur, non sine laude approbatur, cum laude approbatur, magna cum laude approbatur, eximia cum laude approbatur ja laudatur.

Liseniaatintutkimuksen tarkastamisessa ja arvostelussa noudatetaan lisäksi, mitä Helsingin yliopiston tutkinto- ja oikeusturvajohtosäännössä määrätään.

13 §

Teologian tohtorin ja filosofian tohtorin tutkinto

Väitöskirja

Teologian ja filosofian tohtorin tutkinnon suorittamiseksi jatko-opiskelijan on 11 §:ssä mainittujen opintosuoritusten lisäksi laadittava ja julkaistava väitöskirja, jossa opiskelija soveltaa oman tutkimusalansa tieteellisiä menetelmiä itsenäisesti ja kriittisesti sekä luo uutta tieteellistä tietoa ja jonka tiedekunta julkisen puolustuksen ja tarkastuksen jälkeen hyväksyy.

Teologisessa tiedekunnassa artikkeliväitöskirjaksi voidaan hyväksyä 4–6 artikkelia, joiden tulee olla referee-julkaisuissa julkaistuja tai niihin julkaistavaksi hyväksytyjä artikkeleita, sekä niistä laadittu yhteenveto. Väitöskirjassa voi kuitenkin olla enintään yksi arvioitavaksi otettu artikkeli, josta ei ole vielä julkaisupäätöstä. Yhteenvedossa on esitettävä ja perusteltava väitöskirjan tieteellinen ongelma ja tutkimuksen tavoitteet sekä eriteltävä ja arvioitava tutkimuksessa käytettyjä menetelmiä ja aineistoja sekä saatuja tutkimustuloksia. Mikäli artikkelit ovat yhteisjulkaisuja, väittelijän tulee olla vähintään neljässä niistä ensimmäisenä kirjoittajana. Yhteisjulkaisuja työn ohjaajan kanssa ei suositella, eikä ohjaaja voi olla väitöskirjaan sisällytettävässä yhteisartikkelissa ensimmäisenä kirjoittajana.

Esitarkastus

Anoessaan tiedekunnalta väittelylupaa väittelijän on jätettävä väitöskirjan käsikirjoitus kahtena kappaleena tiedekuntaan. Käsikirjoituksen tulee olla samankielinen kuin lopullinen väitöskirja. Jos kyseessä on artikkeliväitöskirja, johon sisältyy yhteisjulkaisuja, tekijän on tehtävä kirjallinen selvitys osuudestaan yhteisjulkaisuissa samalla, kun hän jättää väitöskirjansa tarkastettavaksi. Selvityksen tulee olla yhteisartikkelien muiden kirjoittajien allekirjoituksellaan hyväksymä. Esitarkastukseen jätettävän väitöstutkimuksen suosituslaajuus on noin 250 liuskaa / 500 000 merkkiä käsikirjoitusta, joka noudattaa teologisen tiedekunnan opinnäytteille määrittelemiä teknisiä asetuksia. Myös artikkeliväitöskirjan (artikkelit ja yhteenveto yhdessä) suosituslaajuus on noin 250

liuskaa / noin 500 000 merkkiä (liitteet poislukien) käsikirjoitusta, joka noudattaa teologisen tiedekunnan opinnäytteille määrittelemiä teknisiä asetuksia.

Tiedekuntaneuvosto määrää väitöstutkimukselle jatko-opiskelijan opintoja valvovan professorin ja työn ohjaajan esityksestä vähintään kaksi esitarkastajaa, joiden tulee olla professoreita tai dosentteja tai henkilöitä, joilla on vastaavat tieteelliset ansiot, tai poikkeustapauksessa vähintään tohtoreita. Väitöskirjatyön ohjaaja ei voi toimia esitarkastajana. Väitöskirjan tekijälle on varattava tilaisuus esittää tiedekuntaneuvostolle huomautuksensa esitarkastajien valinnasta.

Esitarkastajien tulee kolmen kuukauden sisällä tehtävän saamisesta yhdessä tai erikseen antaa tiedekuntaneuvostolle perusteltu kirjallinen lausuntonsa, jossa he ehdottavat joko väittelyluvan myöntämistä tai sen epäämistä. Väittelijälle on varattava tilaisuus vastineen antamiseen esitarkastajan lausunnosta, ennen kuin tiedekuntaneuvosto päättää väittelyluvasta.

Mikäli esitarkastusta ei joko esitarkastajien välisten näkemyserojen tai työssä havaittujen vakavien puutteellisuuden tai virheiden vuoksi voida määrääjässä tai esitarkastajien ja väitöskirjan tekijän välillä sovitun kohtuullisen pituisen lisäajan kuluessa päättää väittelylupaa puoltavaan lausuntoon, esitarkastusmenettely raukeaa, jollei väitöskirjan tekijä halua viedä asiaa tiedekuntaneuvoston ratkaistavaksi. Tiedekunnan dekaanille on ilmoitettava esitarkastuksen jatkumisesta yli tiedekuntaneuvoston määräämän ajankohdan.

Esitarkastusmenettelyn rauettua väittelijä voi pyytää uutta esitarkastusta, kun väitöskirjakäsikirjoitukseen on tehty hylkäävissä esitarkastuslausunnoissa tarkoitettuja tai muita muutoksia ja valvova professori puoltaa esitarkastusmenettelyn käynnistämistä.

Kielentarkastus ja englanninkielinen tiivistelmä

Väittelijän tulee huolehtia väitöskirjan kieliasun saattamisesta hyväksyttävään kuntoon ja vastata kielentarkastuksesta aiheutuvista kustannuksista. Ennen väittelyluvan myöntämistä tiedekunta vaatii kielentarkastuksen lisäksi yliopiston asianomaisen kielen lehtorin antaman todistuksen vieras-kielisen käsikirjoituksen kieliasusta.

Tiedekunnalle on toimitettava englanninkielinen väitöskirjan tiivistelmä. Se toimitetaan yhdessä käsikirjoituksen mukana. Väitöskirjan esitarkastajat tarkastavat myös tiivistelmän.

Väittelyluvan anominen ja väittelemine

Tiedekunta myöntää väittelyluvan esitarkastajien lausuntojen ja mahdollisen kieliasusta saadun todistuksen perusteella. Jatkotutkintoon sisältyvien jatko-opintojen (60 opintopistettä) tulee olla suoritettuina ennen väittelyluvan myöntämistä.

Kun väittelylupa on myönnetty, tiedekuntaneuvosto määrää kuultuaan väitöskirjatyön ohjaajaa ja valvovaa professoria väitöstilaisuuteen yhden tai kaksi vastaväittäjää sekä nimeää arvosanoimikunnan jäsenet. Lisäksi tiedekuntaneuvosto määrää väitöstilaisuuden kustokseksi jonkun tiedekunnan professoreista.

Vastaväittäjän tulee olla professori tai dosentti tai henkilö, jolla on vastaavat tieteelliset ansiot ja hänet pyritään mahdollisuuksien mukaan valitsemaan oman tiedekunnan ulkopuolelta. Väitöskirjatyön ohjaaja ei voi toimia vastaväittäjänä.

Arvosanatoimikuntaan kuuluvat kustos, vastaväittäjä(t) sekä tiedekuntaneuvoston nimeämä tiedekunnan edustaja, jonka tulee olla tiedekunnan professori tai erityisistä syistä dosentti, joka on perehtynyt väitöskirjan aiheeseen. Tiedekunnan edustaja ei saa olla valvova professori eikä työn ohjaaja. Kustos voi olla työn ohjaaja. Ehdotuksen tiedekunnan edustajasta tekee tutkimuksesta vastaava varadekaani. Mikäli tutkimuksesta vastaava varadekaani on väitöskirjatyön ohjaaja tai muuten jäävi, ehdotuksen tekee dekaani. Mikäli dekaani on jäävi, ehdotuksen tekee tiedekunnan varadekaani, joka ei ole ohjannut väitöskirjaa.

Väittelijä sopii arvosanatoimikunnan jäsenten kanssa väitöspäivästä.

Väittelyluvan saatuaan väittelijän on huolehdittava siitä, että väitöstutkimus, joko painettuna tai muulla tavalla, tulee julkisesti saataville ennen julkista tarkastamista. Väitöskirjan voi julkaista joko kokonaan paperille painettuna tai elektronisena julkaisuna, jolloin kuitenkin yliopistolle tulee toimittaa määrätty määrä painettuja kappaleita. Tiedekunta vahvistaa painettujen kappaleiden määrän.

Väitöskirjaa on pidettävä julkisesti saatavissa vähintään kymmenen päivää ennen julkista tarkastusta. Dekaanin voi kirjallisesta hakemuksesta lyhentää tätä aikaa siten, että väitöstutkimus on saatavilla vähintään viisi päivää.

Väitöstilaisuuden kielen määrää kustos etukäteen kuultuaan asiassa sekä väittelijää että vastaväittäjää. Väitöstilaisuuden kielenä tulee olla joko suomi, ruotsi tai se kieli, jolla väitöskirja on laadittu. Väitöstilaisuus voidaan pitää muullakin kielellä, jos väittelijä suostuu siihen. Väittelijä ja vastaväittäjä voivat väitöstilaisuudessa käyttää myös eri kieliä, jos näin sovitaan.

Väitöstilaisuus alkaa väittelijän pitämällä aihetta koskevalla *lectio praecursorialla*, minkä jälkeen vastaväittäjä esittää omat huomautuksensa väitöskirjasta. Tämä tarkastus saa kestää enintään neljä tuntia. Sen jälkeen on muidenkin sallittu tehdä muistutuksia väitöskirjaa vastaan. Väitöstilaisuus saa kestää enintään kuusi tuntia.

Väitöskirjan hyväksyminen ja arvostelu

Ehdotuksen väitöskirjan arvosanaksi tekee arvosanatoimikunta. Arvosanatoimikunta kuulee väitöskirjatyön ohjaajaa ennen päätöstään arvosanasta. Tiedekunnan edustaja on toimikunnan puheenjohtaja ja koollekutsuja. Kaikkien arvosanatoimikunnan jäsenten on oltava paikalla väitöstilaisuudessa ja toimikunnan kokouksessa. Jos kustos on työn ohjaaja, hänellä on toimikunnassa vain puheoikeus, ei äänioikeutta, eikä hän osallistu arvosanaehdotuksen laatimiseen. Jos kustos on valvoja, mutta ei ohjaaja, hänellä on äänioikeus toimikunnassa.

Tiedekunnan edustaja kutsuu arvosanatoimikunnan koolle mahdollisimman pian väitöstilaisuuden jälkeen sopimaan väitöskirjan arvosanasta. Arvosanatoimikunta tekee tiedekunnalle arvosanasta ehdotuksen, jonka toimikunnan jäsenet allekirjoittavat. Väitöskirjan arvostelussa tulee ottaa huomioon myös väittelijän kyky puolustaa väitöstutkimustaan väitöstilaisuudessa.

Vastaväittäjän tulee kuukauden kuluessa väitöstilaisuudesta antaa tiedekuntaneuvostolle perusteltu kirjallinen arvostelulausunto väitöskirjasta.

Jos arvosanatoimikunnan jäsenet eivät pääse yksimielisyyteen arvosanasta, vastaväittäjän ehdotuksesta poikkeavaa arvosanaa esittävän toimikunnan jäsenen tulee antaa tiedekunnalle

kirjallisesti perusteltu ehdotus arvosanaksi niin ikään kuukauden kuluessa väitöstilaisuudesta. Mikäli tiedekuntaneuvostolle toimitetaan kolme erilaista arvosanaehdotusta, vastaväittäjän ehdotusta käsitellään äänestyksessä kuten esittelijän esitystä.

Saatuaan käyttöönsä sekä vastaväittäjän arvostelulausunnon että arvosanatoimikunnan ehdotuksen väitöskirjan arvosanaksi tai mahdollisen vastaväittäjän arvosanaehdotuksesta poikkeavan ehdotuksen tiedekuntaneuvosto päättää väitöskirjan hyväksymisestä tai hylkäämisestä sekä siitä annettavasta arvosanasta.

Ennen väitöskirjan arvostelua tekijälle on varattava tilaisuus vastineen antamiseen arvosanaehdotuksesta ja vastaväittäjän lausunnosta.

Hyväksytty väitöskirja arvostellaan käyttämällä arvosanoja: *approbatur, lubenter approbatur, non sine laude approbatur, cum laude approbatur, magna cum laude approbatur, eximia cum laude approbatur* ja *laudatur*.

Väitöskirjan tarkastamisessa ja arvostelussa noudatetaan lisäksi, mitä Helsingin yliopiston tutkinto- ja oikeusturvajohtosäännössä määrätään.

VI LUKU MUUT TEOLOGISET OPINNOT

14 §

Dekaani voi myöntää erillisten opintojen suorittamisoikeuden henkilölle, jolla ei ole tutkinnonsuoritusoikeutta yliopistossa tai joka on aiemmin suorittanut tutkinnon tiedekunnassa. Hakumenettelystä ja valintaperiaatteista päättää tiedekuntaneuvosto.

Muussa tiedekunnassa tai tiede- tai taidekorkeakoulussa opiskeleva voi omassa tiedekunnassa suoritettavaan opettajan kelpoisuuden sisältävään tutkintoon sisällyttää uskonnonopettajan kelpoisuuteen tähtäävät teologiset opinnot siten kuin asianomaisessa tiedekunnassa on määrätty. Opintojen laajuus on 60 opintopistettä (yleisen teologian perus- ja aineopinnot) tai 70 opintopistettä (teologiset perusopinnot ja aineopintojakso, joka sisältää proseminaarin). Luokanopettajan erikoistumista varten tiedekunta järjestää 25 opintopisteen laajuiset luokanopettajan evankelisluterilaisen uskonnon erikoistumisopinnot.

VII LUKU MUITA MÄÄRÄYKSIÄ

15 §

Opetussuunnitelmat

Tiedekuntaneuvosto hyväksyy vuosittain opetusohjelman ja kahdeksi vuodeksi kerrallaan tutkintovaatimukset, joissa määritellään opintokokonaisuuksien sisällöt ja opintojen suoritustavat.

16 §

Aiemmin hankitun osaamisen tunnistaminen ja tunnustaminen

Opiskelija saa tutkintoa suorittaessaan yliopiston päätöksen mukaan lukea hyväkseen muussa kotimaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa taikka muussa oppilaitoksessa suorittamiaan opintoja sekä korvata tutkintoon kuuluvia opintoja muilla samantasoisilla opinnoilla edellyttäen, että koulutusohjelmalle asetetut tavoitteet saavutetaan.

Hyväksilukemisen muodot ovat korvaaminen ja sisällyttäminen. Korvaaminen tarkoittaa tutkintovaatimukseen kuuluvien opintojen korvaamista aiemmin hankitun osaamisen perusteella. Korvaaminen edellyttää sisällöllistä vastaavuutta. Korvattujen opintojen asemasta ei vaadita lisäsuorituksia. Sisällyttäminen tarkoittaa aiemmin hankitun osaamisen liittämistä osaksi tutkintoa. Tällöin ei edellytetä sisällöllistä vastaavuutta.

Aiempaa korkeakoulututkintoa varten osoitettu kielitaito korvaa sellaisenaan tutkinnon pakolliset **nykykielten** kieliopinnot (§6 tarkoitettut). Helsingin yliopistossa tai sen Avoimessa yliopistossa 1.8.2005 jälkeen suoritettu 3 opintopisteen laajuinen tv-ajokortti korvaa sellaisenaan vastaavan suorituksen eikä korvaavuutta tarvitse erikseen hakea. Teologisessa tiedekunnassa suoritettavaan tutkintoon voidaan hyväksilukea muuhun samantasoiseen yliopistotutkintoon sisällyneistä opinnoista kieliopinnot sekä muita yleisopintoja. Teologisessa tiedekunnassa suoritettaviin tutkintoihin ei hyväksilueta opinnäytteitä eikä kypsyysnäytettä.

Opintoja voidaan korvata harkinnan mukaan myös muulla tavoin osoitettavalla osaamisella. Muulla tavoin kuin muodollisessa koulutuksessa hankitun osaamisen tulee vastata hyväksiluettavan opintokokonaisuuden, -jakson tai tutkinnon osaamistavoitteita. Jotta osaamista voidaan arvioida, on opiskelijan todennettava osaamisensa. Osaamisen arvioinnissa voidaan käyttää tenttejä, portfolioita, esseitä, haastatteluja tai muita soveltuvia menettelyjä. Osaamista voidaan täydentää oppimistehtävillä tai muilla vastaavilla tehtävillä. Muualla suoritettujen opintojen hyväksilukemisesta tiedekunnan vastuulla oleviin opintoihin vastaavat kyseisten opintojen vastuhenkilöt.

Kansainväliseen vaihtoon lähtevän opiskelijan on etukäteen laadittava opintosuunnitelma ja hyvissä ajoin sovittava alustavasti opintojen hyväksilukemisesta tiedekunnassa/osastollaan / uskontotieteen oppiaineessa.

17 §

Yksilöllinen opinto-ohjelma

Tiedekunta voi erityisestä syystä myöntää opiskelijalle hänen pyynnöstään oikeuden poiketa koulutusohjelman tutkintovaatimuksista ja muodostaa yksilöllinen opinto-ohjelma.

18 §

Opintosuoritusten arvostelu

Opintojaksojen kuulustelut järjestetään tiedekuntaneuvoston antamien tarkempien määräysten mukaan ottaen huomioon, mitä asiasta on säädetty Helsingin yliopiston tutkinto- ja oikeusturvajohtosäännössä.

Opintojaksot ja -kokonaisuudet arvostellaan asteikolla 0 (hylätty), 1 (välttävä), 2 (tyytyttävä), 3 (hyvä), 4 (kiitettävä), 5 (erinomainen). Tiedekuntaneuvoston niin päättäessä yleisen arvosteluasteikon lisäksi voidaan käyttää hyväksyty-hylätty -arvostelua esimerkiksi harjoittelun ja taitokurssien kohdalla.

Kandidaatintutkielma arvostellaan asteikolla 0 (hylätty), 1 (välttävä), 2 (tyytyttävä), 3 (hyvä), 4 (kiitettävä), 5 (erinomainen).

Kandidaatintutkielmaan tai pro gradu -tutkielmaan liittyvä kypsyyskoe arvostellaan hyväksytyksi tai hylätyksi.

Hyväksytystä pro gradu -tutkielmasta, liseniaatintutkimuksesta ja väitöskirjasta annetaan arvosanaksi *approbatur*, *lubenter approbatur*, *non sine laude approbatur*, *cum laude approbatur*, *magna cum laude approbatur*, *eximia cum laude approbatur* tai *laudatur*. Pro gradu -tutkielman arvosana ei vaikuta pääaineen syventävistä opinnoista annettavaan kokonaisarvosanaan.

Opettajan pedagogisten opintojen arvioinnissa noudatetaan Helsingin yliopiston käyttäytymistieteellisen tiedekunnan pysyvää määrääksiä sekä harjoittelukouluasetuksessa annettuja määrääksiä.

19 § Tutkintotodistukset

Teologian kandidaatin tutkinnosta annettavassa todistuksessa mainitaan koulutusohjelma, eri opintotyyppeiden opintopistemäärä ja arvosana sekä kandidaatintutkielman arvosana. Lisäksi tutkintotodistuksessa on maininta koulusivistyksen kielestä sekä kypsyysnäytteen ja kielikokeiden suorittamisesta.

Teologian maisterin tutkinnosta annettavassa todistuksessa mainitaan koulutusohjelma, eri opintotyyppeiden opintopistemäärä ja arvosana sekä pro gradu -tutkielma opintopisteinä ja siitä annettu arvosana. Lisäksi kirkkojen ja yhteiskunnan teologisten tehtävien koulutusohjelman A1-linjalta valmistuvan todistuksessa mainitaan, että linja sisältää Suomen evankelis-luterilaisen kirkon papin tai lehtorin virkaan edellyttämät opinnot. Samoin koulun uskonnonopettajan koulutusohjelmasta valmistuvan todistuksessa mainitaan opettajan kelpoisuus ja opetettavat aineet.

Tutkintotodistuksen yhteydessä annettavan erityisesti kansainväliseen käyttöön tarkoitetun liitteen kohdalla menetellään siten kuin asetuksessa yliopistojen tutkinnoista (794/2004) on säädetty.

Vieraskielisessä tutkinto-ohjelmassa tutkinnon suorittaneelle annetaan suomen- tai ruotsinkielisen tutkintotodistuksen lisäksi englanninkielinen tutkintotodistus. Tällaisen tutkinnon suorittaneelle annetaan myös suomen- tai ruotsinkielisen tutkintonimikkeen lisäksi englanninkielinen tutkintonimike.

Lisensiaatin ja tohtorin tutkinnosta annettavassa todistuksessa mainitaan pääaineopintojen ja muiden jatkokoulutukseen sisältyneiden opintojen opintopistemäärä ja arvosana sekä lisensiaatintutkimuksen tai väitöskirjan nimi ja arvosana.

Tohtorin tutkinnon suorittaneelle, jonka väitöskirja on englanninkielinen ja jonka väitöstilaisuus on pidetty englanniksi, annetaan pyynnöstä suomen- tai ruotsinkielisen tutkintotodistuksen lisäksi englanninkielinen tutkintotodistus. Samoin menetellään silloin, kun väitöskirja ja väitöstilaisuus ovat muulla vieraalla kielellä.

Lisensiaatin tutkinnon suorittaneiden tohtorin tutkinnon todistukseen merkitään vain väitöskirjan nimi ja siitä annettu arvosana.

20 §

Opintosuoritusten voimassaolo

Opiskelijan 1.8.2005 jälkeen suorittamat yksittäiset opintojaksot ovat voimassa kymmenen vuotta, lukuun ottamatta äidinkielen, toisen kotimaisen kielen ja yhden vieraan kielen opintoja, jotka eivät vanhene. Tutkintoa varten suoritettavat opintokokonaisuudet eivät vanhene, lukuun ottamatta hyväksiluettuja opintoja, jotka eivät saa olla tutkintotodistuksen pyytämispäivänä yli 10 vuotta vanhoja. Tästä poikkeuksen muodostavat hyväksiluettavat nykykielten kieliopinnot, jotka eivät vanhene. Hyväksiluettavien opintojen vanhenemissääntöä sovelletaan niihin opiskelijoihin, jotka hakevat hyväksilukua 1.8.2012 tai sen jälkeen. Tätä ennen tehtyihin hakemuksiin sovelletaan tiedekunnan aiempia säännöksiä, mikäli ne ovat opiskelijan kannalta edullisempia. Opintojaksojen osasuoritukset ovat voimassa enintään opintojakson päättymistä seuraavan lukukauden loppuun, mikäli ei toisin määritellä yksittäisen opintojakson kohdalla.

VIII LUKU SIIRTYMIS- JA VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

21 §

Nämä täydennetyt pysyväismääräykset tulevat voimaan 1.8.2011 alkaen.

Vanhasta tutkintojärjestelmästä uuteen siirtyneen opiskelijan tutkinto voi poiketa näiden pysyväismääräysten määrittelemästä tutkintorakenteesta tiedekuntaneuvoston vahvistamien ohjeiden puitteissa. Perustutkintoa suorittavien osalta voidaan opintonsa ennen 1.8.2011 aloittaneisiin soveltaa 1.8.2005 voimaan tulleita pysyväismääräyksiä kevätlukukauden 2014 loppuun saakka.

22 §

Tarkemmat määräykset

Tarkempia määräyksiä näiden pysyväismääräysten soveltamisesta antaa, ellei toisin ole erikseen säädetty tai määrätty, teologisen tiedekunnan tiedekuntaneuvosto.